

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;... - ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟΣ;

(Τι άπαντούν οι δεσποινίδες καλοί νέοι)

Σ'

Η «ΡΩΜΑΝΤΙΚΗ ΨΥΧΗ» (Βόλος) μās γράφει:
«Ο ιδανικότερος σύζυγος είνε εκείνος πού αγαπούμε. Α-
μοιβαία αγάπη εξασφαλίζει τόν ευτυχέστερον γάμον. Διότι η
μαγευική της δύναμις μεταμορφώνει και τó ταπεινότερο κα-
λάθερα σέ παιδάκι και τó αγάπαιενο πρόσωπο σέ βασι-
λιά.»

* * *

Η Δίς Θ. Κ. (Π. Φάληρο) μās γράφει:

«Αγαπητό «Μπουκέτο». Διαβάζοντας στις αγαπητές σου σελίδες τó
αιώνιως φλέγον ζήτημα περί ιδανικού σζύγου, σου άπαντώ και εγώ,
άν και εγώια πολύ μικρή γιά νά συλλογιστώ τó γάμο. Αύτό όμως δέν
επιδοξίζει νά έχω σχηματίσει κι' εγώ μέσα στην καρδιά μου τόν τύπο
πού θα προτιμούσα γιά σζύγον. Και γι' αύτό σάς τόν παρουσιάζω, άν
και μιά μαθητρία δέν ξέρει όσα ξέρει μιά γυναίκα 20 - 25 ετών.
'Αλλ' ίδού, με λίγα λόγια, τó ιδανικό μου: Πρώτον και κύριον θα
ήθελα τó γούστα μου να είνε άπολίτως τó ίδιο. Δηλαδή, να μην ά-
γαπά πολύ τás διασκεδάσεις, στις 10 ή ώρα να είνε στο σπίτι του
και να είνε ός έπί τó πύσιον ειδήσιος. Επίσης να λέη τά μαστία του
στη γυναίκα του και πολλές φορές να της ζητά τή γνώμη της. Να
τήν αγαπά περισσότερο και από τόν ίδιο τόν εαυτό του, και να άπο-
φραγή να τήν κόψη να τόν ζηλεύη. Θα τόν ήθελα επίσης και λίγο πó
ψηλό από μένα, να ήταν καστατός, τά ματία του λίγο γλαρά και όχι
πολύ καρύ. Για να εύτηξη ακόμα ένας γάμος χρειαζεται εύκαρίτητα,
πολλή αγάπη (τό ξαναλέω) και δύο παιδιά...»

* * *

Η Δίς «ΜΑΙΡΗ» (Αθήνα) μās γράφει:

«Αγαπητό «Μπουκέτο». Στά είκοσι μου χρόνια σκέφτηκα πολύ γιά
νάβρω τόν ιδανικό άνδρα. Τήν ιμά φορά τόν ήθελα τρισεφά, τήν άλλη
άσπρη... Κι' έπειτ'ή ή ίδέε μου άλληλοσηγοιοτόντουσαν άναλόγως
τόν φριχτόν μου διαθέσεων, ποτέ
δέν μπορούσα να τόν εβρω. Στά
είκοσι-δύο μου χρόνια έμαθα ν' ά-
γαπάω κι' έβλ ην δύναμη της αγνήης
μου ψυχής. Ποιός άλλος μπορεί να
είνε ο ιδανικός γιά μένα σζύγος,
έντός ήπ' αυτών πού αντιπροσο-
πέυη την αγάπη μου; Και γιατί
τόν αγαπάω; Γιατί σκεπτόμηνε ο-
λίγα τά πλεονεκτήματα πού μποροϋν
να κάνουν ένα άνδρα ιδανικό και
ιμά σζύγο ευτυχισμένο.»

Η Δίς «ΙΩΑΝΝΑ» (Αργιστόλι-
ον) γράφει:

«Αγαπημένο μου «Μπουκέτο».
'Επί της ερωτήσεώς σου απός είνε
ó ιδανικός σζύγος άπαντώ εν όλίγοις: Ιδανικός σζύγος είνε εκεί-
νος, τόν όποσον θα βρή ή καρδιά μου. 'Εν πάση περιπτώσει, τόν θέλω
σοβαρόν, άξιωτοπρή και είνηνή τους τόπους. Πρώ πάντως να ύπάρχη
μεταξύ μας άμοιβαία εκτίμησις.»

* * *

Η Δίς «ΦΑΒΙΟΛΑ» (Λευκάς) άπαντά:

«Μυρωμένο μου «Μπουκέτο», ιδανικός σζύγος, κατά τήν γνώμη
μου, είνε μόνον ο πραγματικά φιλόδησος, ó έχων ός παράδειγμα,
εις τήν καθόλου ζωήν του τόν Κύριον ήμών 'Ιησούν Χριστόν και τήν
θειαν διδασκαλίαν του. Όταν οί σζύγοι έμφοροϋνται από θεα ιδανι-
κά, δέν είνε δυνατόν παρά να αναθερμούν τά παιδιά τους εν παι'εία
και νοηθεία Κυρίου και να άποτελέσουν μίαν χριστιανικήν οικογέ-
νην, όσαν τήν περιγράφει ο άειμνηστος άρχιμανδρίτης Διονύσιος Φα-
ροσούλης εις τó όκείον διδύλον του. Με έναν φιλόδησον σζύγον οί
γάμος μου δέν θα είνε άπόλύς ευτυχής, αλλά άληθινός παράδεισος, είν-
ο ή άγάπη μας δέν θα ηγηθή εν τού έμμέροισ χρότος, άλλ' εν θείας
και άνοήτουτο πηγής.»

* * *

Η Δίς Α. Κ. (Ηράκλειον Κρήτης) μās γράφει:

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο», ιδανικός σζύγος γιά κάθε γυναίκα, είν-
ε εκείνος πού δημοφειεί ή αγάπη της.»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Άλλα άπαντήσεις.

Ν'

Ο κ. ΚΩΝ. ΜΟΝΙΟΣ (Ναύσταθμος) μās άπαν-
τά:

«Αγαπητή «Οικογένεια». 'Ιδανικός ή ιδανική σζύ-
γος, και' έμέ, είνε μιά φανταστική και άνάπαρτη
φρονογαμία, είνονα τπ- όποιας δέν ενώνεται να
συλλάβοιεν, είνι μόνον κατά τás στιγμάς μās άφάρας όνειροπολή-
σεις. Παρηκοιόβητα όμως και παρακοιόβη άκόμη τás άπαντήσεις
τόν νεαρών δεσποτιδών εις τás στιγμάς τού «Μπουκέτου» και παρητή-
ρησα πός δίες τους, λίγο-πολύ, έχων μερικώς άπατήσεις, πού είνε δύ-
σκολον να συνδυασθώ και να άποτελέσωσι τόν ιδανικόν σζύγον, τόν
άπολον θέλον, σώνει και καλά, να έχωσι πάντοτε υπό τήν επίδραση τής
αγάπης των - τής φαινομενικής των αγάπης. Όλες ύπόσχονται ά-
γάπην. Όλες όνειροπολούν τήν γαλήνην και τήν φαι'ούτητα της ζωής.
Όνς, τέλος, παρουσιάζονται ός εύλόγα περιστερά, άλλα κομμά, δι-
στοχώς, δέν άναφίρει έστο και τó έλάχιστον μενοεικτιμά της.»

Μά πότες μου, παρακαλώ, είνε δυνατόν αυτό; 'Απαντήσατέ μου, ό-
λα αύτά αί χαριτόβροτοι δεσποτιδές είνε αντίθετα ένός τοιαύτου σζύ-
γου; 'Η μιά λέγει ότι τόν θέλει ύψηλόν, με μάθηα μιλιά και μαθηα
μεγάλα εγωιστικά μάτια. 'Η άλλη τόν θέλει ένθόν. Άλλη, τέλος,
τόν όνειροτεύει με χλίνα - δύο χαριτίματα! Τότε λοιπόν να περιμένον ά-
κόμη λίγο, διότι πρόκειται να κατασκευασθί ένα κατάλληλο καλοπίπ,
με τó όποσον θα μποροϋν να κατασκευάσουν όσων τόν θέλουν και τόν
θελερόνται τόν 'Ανακό σζύγον. 'Αλλά τί λέγω; Και πάλιν αί έ-
λίσιτοι καρδιά τών γυναικών θα άπαιτάσουν και θα έχων τás έξο-
τερενάς τών άπατησίσις.»

* * *

Ο κ. Ι. ΕΥΣΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Θεσσαλονίκη) μās γράφει:

«Αγαπητή «Οικογένεια». Είνε άδύνατον ή δύσκολον στην σημερινή
κοινωνία να εύρηθί γυναίκα με όλα τά προσόντα, όστε να διεκδική

τόν τίτλον της ιδανικής σζύγου.
Θά ήθελα πολλές σελίδς τού αγα-
πητού περιοδικού σας διά να χαρι-
κτηρίσω τήν σημερινή γυναίκα. 'Η
σημερινή γυναίκα δέν κάμνει γιά
σπίτι, δέν κάμνει γιά οικογένεια.
'Η γυναίκα θέβασα θέλει να παν-
τρευθί, αλλά δέν θέλει λέγει να
συλλάβω. Δέν θέλει να γίνη, λέ-
γει, σιλάβα. 'Απορώ, μά τήν αλή-
θεια πός θεωρεί τόν γάμον ή γυ-
ναίκα. Θέλει μόν να παντρευθί, δέν
θέλει όμως να γίνη σιλάβα. Και
ó άνδρας τότε τί είνε; Δηλαδή θέ-
λει να είνε παντρευμένοελεύθερη.
Δηλαδή θέλει μόνον ένα κοριότο να
της εύση τά μέσα να ζή άνετα, να

της δόση τόν ίερόν γιά τούς άνδρας τίτλον της σζύγου και της κρι-
σίας και κατόν δ.π. βρέξει άς κατέβησι. 'Εν τοιαύτη περιπτώσει, ά-
γαπητή κοριότοσύνα, προκείμενον να θεωρηθί τόν γάμον γιά σιλά-
βά, καλά θα κάμειτα να καθήσεται στόν οριστό μταμικά σας και στην
μαϊάσα σας έως ότου έβρη ó καρός να σας βάλουν στο ράφι γιά οι-
κογενειακό κειμήλιον και να μη ζητάει παντρεία και πρόσωπα άλογα.
'Όσον δέ γιά μās μη σας ένδιαφέρει. 'Εγώ, πάντως, τó λέγω καθαρά
και έάστερα: Τήν γυναίκα μου τήν θέλω σιλάβα μου. 'Από αύτήν δέ
έξορτάται άσχετότερον να έξαγορηθί τήν σιλάβα της. Δηλαδή εν έπ-
δύξη χαρισματα και προσόντα έξαιρετικά, θα τήν προοιόβω και
θα τήν κάμω ίσην με τόν εαυτόν μου, δηλαδή κυρία και συνεκταρτή-
τα. 'Αν όμως δέν έχη προσόντα να επέδειξη και είνε άνεπίδεκτος μα-
θήσεως, όπως λέγον οι καθηγητά, θα φταίω εγώ πού θα τήν άφήσω
στάσιμον; Νομίζω όχι. Αύτή είνε ή διαφορά πού χωρίζει τά δύο φύλα.
Τό κοριότο θέλει να πάρη τόν διαιτόν της κυρίας και τήν θέον της
σζύγου άμέσεως. Άλλά πός παρακαλώ πήρε θεσμούς και άνωτέρως
θέσεις είτε κοινωνικάς, είτε ύπαλληλικάς άμέσεως; Άσφαλός κακείς.
'Εστώ άν πήρε τέτοιους θεσμούς και θέσεις επαναστασιακός ή άνοήσιος;
και τούτο άσφαλώς; Δέν θα είνε πρός τιμην της μελόδους σζύγου μου,
της όποιας δέν θα διατάσω να της τις βρέξω, άν τυχόν θελήση να κη-
σύξη επανόστασιν. Είμαι όμως δέσσιος, ότι τήν σζύγον μου, και άν
δέν είνε ιδανική, θα τήν κάμω ιδανική θέλει δέν θέλει και θα μ' εύ-
γνωμοή. Τό πός θα τήν κάμω, αύτή είνε δική μου δουλειά.»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Άλλα άπαντήσεις.